

Sænkningen af Told og Skatter vil faa Omkostninger og Driftsudgifter ned. Dette øger Købeevnen og fremmer sund Beskæftigelse, da *Forbrugerne* er de egentlige Arbejdsgivere.

Derfor vil Lovforslagenes Gennemførelse ophæve den Landbrugskrise, der bunder i for store Driftsudgifter og de høje Renter; men Befolkningen som Helhed faar sin Købeevne forøget, saa Arbejdsløsheden modvirkes positivt.

Forslagsstilleren antager ikke, at der et Aar efter Forslagenes Ophøjelse til Lov vil være ufrivillig Arbejdsløshed her i Landet.

Ved Nedgang i Leveomkostningerne falder den offentlige Lønudgift. Landbrugskrisens Ophævelse og Arbejdsløshedens Afskaffelse betyder en mægtig Nedgang i de offentlige Udgifter.

De to Lovforslags Gennemførelse vil ikke blot muliggøre en øjeblikkelig Afskaffelse af en Række Skatter paa Arbejde og Forbrug, men de kan føre til en fuldkommen Afvikling, naar de nye Indkomster af retsmæssig Fællesejendom, Besparelser ved Afvikling af offentlig Gæld, Nedgang saavel i Udgift til at bøde paa sociale Nødtilstande, fordi disse afvikles, som i de offentlige Lønninger ved Prisniveauets Nedgang, forbindes med den kloge sparsomme offentlige Økonomi, der da *kan* praktiseres, endog uden at nødlidende behandles karrigt eller at Undervisningen af Børnene forringes.

Det er Monopolisten, der har Fordel af bestaaende Uret — og det er den arbejdende Befolkning, som taber ved de nuværende Forholds Opretholdelse — fremfor den her foreslaaede Lovgivning.